

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 006129 17 Кж
Бања Лука, 29.5.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног С. М., због кривичних дјела разбојништва из члана 233. став 2. и тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске, у неправом понављању кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006129 17 Кв од 27.4.2017. године, донио је дана 29.5.2017. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног С. М. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006129 17 Кв од 27.4.2017 године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006129 17 Кв од 27.4.2017 године, уважен је захтјев осуђеног С. М. за неправом понављање кривичног поступка, те су преиначене у одлуци о казни правоснажне пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003687 14 К 2 од 26.11.2014. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 3 (три) мјесеца, због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и Основног суда у Бијељини број 80 0 К 055400 14 К од 09.3.2015. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (један) мјесец, због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, па је примјеном одредбе члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) мјесеца, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 24.02.2013. до 30.12.2013. године, као и вријеме које је осуђени до сада провео на издржавању казни затвора, по наведеним пресудама.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, због одлуке о казни, са приједлогом да се преиначи побијана пресуда и изрекне јединствена казна затвора у краћем трајању.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, којима се оспорава правилност и законитост побијане пресуде. Наиме, у смислу одредбе члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, правилно је првостепени суд цијенио све олакшавајуће и отежавајуће околности, које су од значаја за висину казне и о томе дао образложене разлоге у побијаној пресуди, које овај суд прихвата, као ваљане. У складу са одредбом члана 37. став 1. КЗ РС, правилно су цијењене све оне околности које су утврђене у ранијим поступцима по наведеним правоснажним пресудама.

Цијењећи наведено, овај суд налази да је јединствена казну затвора изречена побијаном пресудом, довољна и потребна мјера казне, којом ће се, кроз поступак индивидуализације остварити сврха кажњавања из одредбе члана 28. КЗ РС.

На основу наведеног и примјеном члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић